

съ и мъжни за посещаване лѣтно врѣме. Пѣ-отрѣжи и лесно иде на люде-тѣ да ходятъ на монастиръ-тѣ Св. Димитрий, който е направенъ задъ рѣгъ-тѣ*), дѣто едно врѣме стоялъ старий Велесь, или Велица, на който развалини-тѣ съ чѣрковици-тѣ сѫ видѣть и сега.

Въ петъкъ, 21-й априль, въ тоя монастиръ стана сборъ. Имаше свѣтъ отъ всички-тѣ страни и отъ всички-тѣ околни села на Велесь. Тукъ видѣхъ десетина типа, десетина облѣкли, чухъ десетина напѣва, съпикасахъ десетина игри, чудно разнообразие и чудно доказателство на племенний характеръ отъ животъ-тѣ на бѣлгарский народъ; колкото села видишъ, толкова и обичаи и облѣкли; голѣмо богатство, наистина! .

Откамъ други-тѣ под-важни явления въ градъ-тѣ Велесь ште споменѫ, че тукъ народний духъ е силенъ доста, а грѣкоманство-то изджихло съвѣршенно между наши-тѣ, и да се съхранява по нѣйдѣ едвамъ ли не е останжло само въ малцина-та цинцарски челяди, които не сѫ повече отъ 40 — 45.

(Изъ писма-та на В. П.)

Рилскій монастиръ.

Рано-рано на... юлий трѣгнѫхме отъ селце-то Рила и при всички-тѣ неуредности на пътъ-тѣ весело отивахме пѣ-скоро да видимъ едноврѣмешно-то обиталиште на Рилскій чудотворецъ. — Най-послѣ ето я бѣлоглава-та старославна рилска обителъ, ето я тая бѣлгарска светиня, свѣрзана съ много исторически спомени на наше-то минжло. Оште отдалечь, штомъ

*) Между втичаніе-то на потокъ-тѣ Тополка и рѣка Вардаръ.